

NUMMER 7, OKTOBER 2002, 59ste JAARGANG

VOOR JUSTITIA

Justitie

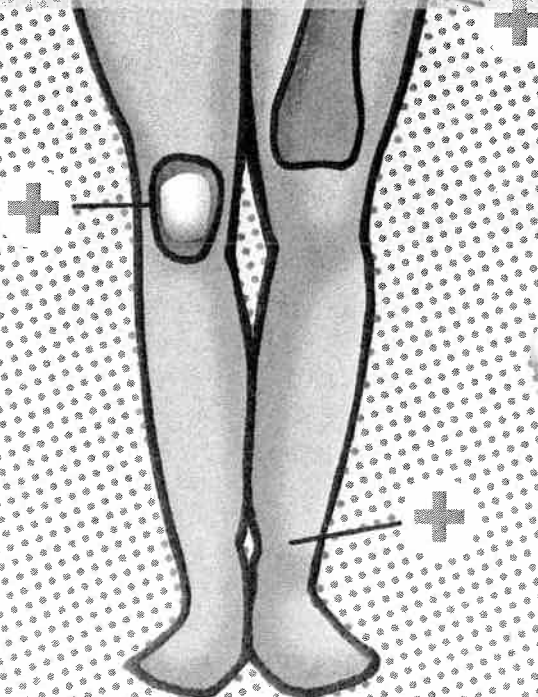

Vox gaat op de weegschaal

Ewald Riks: 'Mijn persoonlijke doel is: onafhankelijk optreden'

'Fijn dat Bekker nieuwe onderwerpen voor bij de koffieautomaat agendeert'

'Mam, ik zit in Nederland en kom niet meer terug'

PROFIEL: 'IK WEET NIET BETER DAN DAT IK SANDER HEET'

Hij komt uit Iran, Sander Terphuis - al klinkt zijn naam verdacht Hollands - en werkt sinds 2003 bij de directie Vreemdelingenbeleid. 'Als je ook nog minister Hirsch Ballin meerekent heb ik vier bewindslieden voor vreemdelingenzaken meegemaakt.'

Hoe ben je in Nederland terechtgekomen? 'In 1990 - ik was toen achttien - ben ik uit Iran gevlucht naar Nederland en heb hier de procedure van a tot z doorlopen. In eerste instantie kreeg ik - dat was nog onder de oude Vreemdelingenwet - een C-status, maar voor een vluchteling is een erkenning als politiek vluchteling heilig. Dus ik procedeerde door en wat later kreeg ik de A-status.'

Kom je uit een geëngageerd gezin? 'Nee, mijn familie is niet politiek actief. Ik had niemand verteld dat ik zou gaan vluchten. Eenmaal in Amsterdam, belde ik mijn moeder: 'Mam, ik zit in Nederland en kom niet meer terug.' Ze was bijzonder onaangenaam verrast en verdrietig. Maar ik heb toch gekozen voor de vrijheid, om te kunnen zeggen wat ik wil en wel zonder daarmee andere mensen te kwetsen. Vrijheid vereist naar mijn mening fatsoen en verantwoordelijkheid, om het goed te kunnen onderhouden.'

Was het voor een vluchteling niet moeilijk om te werken onder iemand als Nawijn, die toch een heel restrictief vreemdelingenbeleid voorstond? 'Nou ja, ik ben nu bijna even lang in Nederland als in Iran. Zo'n hele andere samenleving maakt je ook een andere persoon. Als je een aantal jaren terug met mij had gesproken over de uitzetting van zieke vreemdelingen of alleenstaande moeders, dan had ik het daar buitengewoon moeilijk mee gehad. Maar je wordt realistischer als je zelf in het systeem meedraait. Je ziet dat we de IND hebben, de nationale rechterlijke instanties die dossiers opnieuw bekijken, en het Europese Hof. Bij zo'n zorgvuldige afweging ontstaat er geleidelijk vertrouwen.'

Waarom heb je je naam laten veranderen? 'Dat had te maken met mijn keuze om me hier blijvend te vestigen. Ik heb ook nooit de behoefte gehad om terug te gaan naar Iran. Misschien ook omdat ik vrij jong hierheen kwam en zo graag vrij wilde zijn. En toen ik in 1995 werd genaturaliseerd, pakte ik direct de kans om mijn Iraanse naam - een heel lastige naam - om te zetten in een Nederlandse. Om er wat meer bij te horen, me meer thuis te voelen.'

Waarom koos je juist voor deze naam? 'In de tijd dat ik daarmee bezig was, keek ik dagelijks naar Onderweg naar Morgen. Daarin speelde een jongen die Sander heette. Ik vond die naam heel leuk klinken. De achternaam was lastiger, ook formeel. Een van de voorwaarden is dat de naam niet al in Nederland voorkomt.'

Dus ik moest een naam kiezen die niet in Nederland voorkomt, maar die wel Nederlands klinkt.'

Ben jij dan de enige Terphuis in Nederland?!? 'Ja, ga voor de aardigheid maar eens *googelen!*'

Je mist je oude naam niet? Nee, totaal niet. Het is zo onwennig. Als iemand Ahmad roept, dan denk ik, bedoelen ze mij? Ik weet nu niet beter dan dat ik Sander heet.'

Sander Terphuis (35 jaar) studeerde rechten en filosofie. Sinds zijn geboorte is Terphuis zeer slechtziend. In zijn werk maakt hij gebruik van een speciale laptop (braille) en een speciale loepkijker om van scherm te kunnen lezen. 'Maar mijn geheugen is daardoor heel goed. Tijdens mijn studie rechten kon ik zo wetsartikelen ophoesten.'